

## Dagthema: Als een kind

### Overweging 20 november– Maranca Schenkeveld

“...met een open hart en geest in ons geloof staan. En dan doen wat we voelen dat goed is, zonder veronderstellingen, zonder vooroordelen, zonder ...”

#### **Openingstekst: Aan kinderen**

**geopenbaard** *Marcel Weemaes, redemptorist*

Ik wil de ogen lenen van een kind  
Zachtmoedig bij de mensen zijn  
En met verwondering kijken  
Naar wat diep in zee beweegt  
En schittert in het hoog heelal  
En opschiet uit de aarde  
Met weelderige overdaad.

Ik wil de hartslag lenen van een kind  
En dankbaar opgetogen zijn  
Om alles wat eenvoudig is,  
De kleine dingen die ik krijg  
Als aandacht en bemoediging,  
Een hand die troostend  
Op mijn schouders ligt  
En mij in duizend talen zegt  
Dat God mij niet verlaten zal.

#### **Openingslied: Welkom**

*Anneke Meiners / Mariëtte Harinck*

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,  
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,  
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,  
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,  
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.  
Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,  
waar zangers en zeggars bijeen zijn gekomen  
om uiting te geven aan waar zij van dromen,  
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,



die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

## **Welkom en inleiding**

Het is vandaag de internationale dag van de rechten van het kind. Op zoek naar het thema voor vandaag vond ik hiermee meteen wat ik zocht.

Kinderen nemen een heel belangrijke plaats in de maatschappij in. Zonder kinderen is er geen toekomst voor de mensheid. Ook Jezus vond ze belangrijk: "laat ze bij me komen", zei hij in plaats van ze weg te laten sturen. Waarom zou Jezus dat zagezegd hebben?

En hoe kijken wij zelf naar kinderen? Wat maakt hen zo bijzonder? En hoe zou het zijn als we zelf weer "als een kind" zouden zijn. Zouden we anders zijn? Zouden we anders doen?

Genoeg vragen om dit komend uur bij stil te staan. En laten we dan beginnen met een moment van stilte. Een moment om de drukte van alledag even van ons af te laten glijden, stil te zijn, om daarna open van hart en geest te kunnen zijn. Zoals een kind.

## **Lied: Soms breekt uw licht** *H. Oosterhuis / B. Huijbers*

Soms breekt uw licht in mensen door, onstuitbaar,  
zoals een kind geboren wordt.

Gedenk de mens die wordt genoemd uw kind, uw koninkrijk, uw licht.

Geen duisternis heeft ooit hem overmeesterd,  
geen duisternis heeft ooit hem overmeesterd.

Gedenk ons die als hij geboren zijn, eens en voorgoed,  
die uit zijn mond uw naam hebben gehoord,

die moeten leven in de schaduw van de dood,  
die moeten leven in de schaduw van de dood  
hem achterna.

## **Eerste lezing uit Marcus 10, 13-16**

*Binnengaan in het koninkrijk van God*

De mensen probeerden kinderen bij hem te brengen om ze door hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen. Toen Jezus dat zag, wond hij zich

erover op en zei tegen hen: 'Laat de kinderen bij me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan.' Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hen de handen op te leggen.

**Lied: Wek mijn zachtheid weer**

*H.Oosterhuis/A.Oomen*

Wek mijn zachtheid weer.  
Geef mij terug de ogen van een kind.  
Dat ik zie wat is.  
En mij toevertrouw.  
En het licht niet haat.

**Tweede lezing: De Glimlach Van Een Kind**

*Willy Alberti*

Jij bent zo wijs  
Dat zegt een kind  
Jij bent zo grijs  
Dat zegt een kind  
Jij bent getrouwd  
Dat zegt een kind  
Jij bent al oud  
Dat zegt een kind

Dan denk je ja  
Een rimpel meer  
Ik word al echt  
Een ouwe heer  
Maar voor je denkt  
Hoe moet het nou  
Pakt ze je hand  
En lacht naar jou....  
De glimlach van een kind  
Doet je beseffen dat je leeft  
De glimlach van een kind  
Dat nog een leven voor zich heeft  
Dat leven is de moeite waard  
Met soms wel wat verdriet

Maar met liefde, geluk, en plezier in 't verschiet

De glimlach van een kind  
Dat met een trein speelt of een pop  
Zo'n glimlach maakt je blij  
Daar kan geen feest meer tegen op  
Wat geeft het of je ouder wordt  
Dat maakt toch niets meer uit  
Want je voelt je gelukkig al heb je geen duit

De glimlach van een kind  
Doet je beseffen dat je leeft!

### **Overweging**

In de 1e lezing hoorden we Jezus' woorden: "laat de kinderen bij me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan". Einde citaat.

Wie is zoals zij..... de openingstekst "Aan kinderen geopenbaard" geeft dat volgens mij goed weer: zachtmoedig bij mensen zijn, met verwondering kijken, dankbaar opgetogen zijn. Kinderen kunnen zo onbevangen zijn. En onbevangen betekent dan "helemaal aanwezig zijn in het hier en nu, open staan voor alle indrukken, bereid zijn om alles te ervaren: nieuwe belevenissen en nieuwe ontmoetingen.

"Hoe ouder, hoe wijzer" is een veel gebruikte uitdrukking. Met de jaren komen immers ervaring en levenswijsheid. Maar ook: oordelen en veroordelen. Want we hebben het immers "al zo vaak gezien". We menen al snel te weten hoe iemand is of hoe hij of zij denkt. We dragen een gekleurde bril. Een bril die al bij een eerste ontmoeting kleurt, of bij de eerste woorden die gesproken worden.

Hoe anders is dat bij kinderen. Zij kennen nog geen oordelen en veroordelen. Voor hen is elke ontmoeting nieuw, een gesprek gaan ze openhartig aan. En in elk voorwerp zien zij iets bijzonders.

Kinderen kunnen zo puur zijn. En dan hebben ze iets betoverends over zich. Het lied "de glimlach van een kind" van Willy Alberti, zo treffend door Jos

voorgelezen, drukt dat prachtig uit: de glimlach van een kind doet je beseffen dat je leeft! En ook: Zo'n glimlach maakt je blij, daar kan geen feest meer tegen op!

Ik heb zelf geen kleinkinderen, in ieder nòg niet . Maar ik ben gek met kleine kinderen. Als ik op familiebezoek ben en er is ergens een kleintje geboren, dan tintelen mijn handen van verlangen om de baby vast te mogen houden. En als ze groter worden vind ik het erg leuk om met ze bezig te zijn: een spelletje doen, een wandelingetje maken, een verhaaltje vertellen. Hun ogen en oren zijn net sponzen: ze nemen de geluiden, de woorden in zich op. En hun ogen schitteren als ze genieten.

Kinderen zijn bijzonder, in hun wezen èn in hun rol: ze zijn onze toekomst. Zonder kinderen houden wij op te bestaan. Maar kinderen zijn ook kwetsbaar. Daarom moeten ze beschermd worden. Want wij mogen dan de luxe hebben gehad dat onze wieg in dit welvarend deel van de wereld heeft gestaan, maar er zijn er oh zo veel wiens wieg elders stond. Zonder luxe, zonder welvaart, waar armoede hun ten deel valt. Voor die kinderen gelden dezelfde rechten als voor elk ander kind. In het kort komt het erop neer dat ze recht hebben op een naam, op liefde en aandacht. Recht op goed eten, kleren en een veilig thuis. Recht op onderwijs, maar ook vrije tijd en tijd om uit te rusten. Recht op hulp en verzorging en het recht om een eigen mening te hebben. Jos heeft een mooi gedicht gevonden dat hier specifiek over gaat. Hij zal dat aan het eind van de viering als slotgedachte aan u voorlezen.

Wat zouden wij van deze jonge mensen, kwetsbaar en onbevungen tegelijkertijd, kunnen leren? Laat ik vooropstellen dat het verre van eenvoudig is om onbevungen te zijn, om vooroordelen niet toe te laten.

Ter voorbereiding van deze viering heb ik aan de deelnemers van de liturgievergadering de volgende vraag gesteld "Wat zou het voor je betekenen als je weer kind mocht zijn, onbevungen en zonder vooroordelen. Wat zou je doen of wat zou je laten?"

De antwoorden waren heel divers.

Ten eerste bleek de herinnering aan zijn/haar kinderjaren niet voor iedereen hetzelfde te zijn. Er waren er meerderen die terugkijken op een warme, fijne jeugd. Maar er waren er ook die dat heel anders ervaren hebben. Ouders lieten geen ruimte voor zelfontplooiing. Er werd gedichteerd "zo hoort het en

niet anders". Zij hebben zich moeten losvechten, zich moeten losmaken van het juk van de ouder.

Ten tweede bleek de vraag "wat zou je anders doen" best lastig te beantwoorden. Voor sommigen was dat om opnieuw het kind van toen te mogen zijn. Anderen hadden niet echt het gevoel dat ze iets anders zouden doen. Een paar van ons vulden het als volgt in:

"als ik als een kind zou mogen zijn, zou ik me niet meer laten tegenhouden door wat anderen ervan vinden. Wat zal het bevrijdend zijn om niet in problemen te denken".

En: "als ik als een kind zou mogen zijn, zou ik steun zoeken bij een ander. Zoals je dat vroeger bij je moeder deed. Eindelijk weer als een kind te mogen zijn!"

Ten derde en als laatste kwam het volgende uit het gesprek van onze liturgievergadering: "in nieuwe ontmoetingen probeer ik veronderstellingen en vooroordelen achterwege te laten. Het is heel moeilijk om los te laten, doodeng ook. Maar tegelijkertijd heel interessant, omdat het me mooie en nieuwe dingen laat tegenkomen".

Doodeng, maar heel interessant tegelijkertijd! Als een kind een open gesprek met de ander aangaan. Wat zou ons dat brengen? Als een kind mogen genieten van de zon, van een mooi herfstblad, van een regenboog. Als een kind met een open hart en geest in ons geloof staan. En dan doen wat we voelen dat goed is, zonder veronderstellingen, zonder vooroordelen, zonder "ja maar..". Wat zou ons dat brengen? Het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals de kinderen. De moeite waard om het te proberen zou ik zeggen. Moge het daarom zo zijn.

**Pianomuziek** door Irina Ursu-Antonova

### **Geloofsbelijdenis**

Ik geloof in jou en ik geloof in mij

Ik geloof in de oorsprong van ons bestaan

Ik geloof in de Liefde die mensen ook wel God noemen.

Die liefde brengt ons als mensen samen.

Ik geloof dat de Liefde moed geeft aan mensen,  
jong en oud, aan zieken en zwakken.

Ik geloof dat er moed en kracht is genoeg voor allen.

Wie je ook bent, wat je ook is overkomen.

Ik geloof in Gods Geest die ons bezielt en  
die ons optilt tot ver boven onze grenzen.  
Ik geloof in het leven dat sterker is dan de dood,  
in liefde, die haat overwint,  
in rust en vrede, die volgt op barre tijden.

Ik geloof in het Licht, dat zal stralen in duisternis.  
Amen.

## Collecte

---

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duifdragen veel mensen bij door middel van een periodieke/jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen of een digitale gift doen via onderstaande QRcode: Iedere bijdrage wordt erg op prijs gesteld. Hartelijk dank!!!*



---

### **Lied: Zoals een moeder zorgt**

*H.Oosterhuis / A.Oomen*

Zoals een moeder zorgt  
voor kinderen, haar toevertrouwd,  
en waarborgt dat zij leven:  
zo werkt een God van liefde  
en geen uur verflauwt zijn vuur.  
Niet meer verstomt het woord  
dat Hij ons heeft gegeven.

Het neemt ons bij de hand,  
dat woord, geduldig voert het ons  
uit angstland weg naar vrijheid.  
Zo onbegaanbaar dwars die weg,

zo hoog, zo heet en droog.  
Laat mij niet moeten gaan  
als Gij niet zelf nabij zijt.

Een waterval van licht,  
van vreugde en gereede hoop,  
van inzicht en vertrouwen:  
zo overkomt Gij mensen,  
ik besta uw woord en ga.  
Nog weet ik niets van U,  
ooit zal ik U aanschouwen.

## **Het hart van de viering – delen met elkaar**

### **Intenties die werden opgeschreven in het groene boek en via zoom**

#### **Tafelgebed : Slechts het brood**

*T. Consalvatico / B. Huijbers*

Slechts het brood dat wij te eten gaven  
zal ons verzadigen.  
Slechts de gevangene die wij verlost  
zal ons bevrijden.  
Slechts het gewaad dat wij wegschonken  
zal ons bekleden.  
Slechts de zieke die wij bezochten  
zal ons genezen.  
Slechts het water dat wij te drinken gaven  
zal ons verkwikken.  
Slechts het woord dat leed verzachtte  
zal ons troosten.

#### **Nodiging voor breken en delen**

#### **Lied: Om liefde gaan wij een leven**

*Huub Oosterhuis / Herman Rouw*

Om liefde gaan wij een leven,  
zeilen wij over de zee,  
vliegen wij langs de hemel,  
om liefde gaan wij een leven



met licht en met donker mee.  
Vogeltje van de bergen  
wat zwoeg je dapper voort?  
Om wat ik uit de verte  
van liefde heb gehoord.

Om liefde gaan wij een leven,  
graven diep in de nacht,  
kruipen wij onder de hemel  
om liefde gaan wij een leven  
om weten en stille kracht.  
Mensje, één van de velen  
waar snelt je voetstap heen?  
Waar is te vinden dat ene,  
daar snellen mijn voeten heen.

Om iemand gaan wij een leven,  
wagen wij dood na dood,  
zwerfen de verste wegen  
om jou, op hoop van zegen,  
mijn liefde, mijn reisgenoot.  
Dalen van zwarte aarde,  
bergen van hemelsblauw,  
om alles ga ik dit leven, om alles of niets met jou.

### **Onze Vader**

Onze Vader die in de hemel zijt,  
geef mij een plek op aarde waarvan de naam mij heilig is,  
een koninkrijk dat mijn huis is,  
een plek die mijn spelend kind ruimte wil geven  
waar dan ook.

Geef mij een plek waar het koren groeit voor mijn brood,  
waar de wind in de bomen en het vuur in huis  
vergeving van alle schuld is,  
zoals ook ik vergiffenis ben voor dat stukje aarde  
dat zonder mij braak zou liggen,  
een plek die mij niet in verzoeking leidt,  
die mij verlost van angst.

## Mededelingen

### Slotgedachte:

Kinderrechten wat een mooi woord,  
veel kinderen hebben er nog nooit van gehoord.  
Die kinderen moeten werken en mogen niet spelen,  
moeten hun bed met een ander delen.  
Wij weten niet echt wat honger is,  
en kunnen kiezen uit groente, vlees en vis.  
Wat hebben we het toch goed,  
niemand die moeilijk doet.  
Je hoeft niet te werken en je mag spelen,  
hoeft je bed niet met een ander te delen.  
Kinderechten wat een mooi woord,  
veel kinderen hebben er nog nooit van gehoord.

### Slotlied

*J.v.Opbergen / J.W.v.d.Velde*

Vervul dit huis met hart en geest, met aandacht voor de kleinen.  
Dat al wie hier naar binnen gaat hem noemen zal de Zijnen.

Wees kracht en troost voor jong en  
oud, dat niemand hoeft te vrezen als  
hij zich inzet voor jouw rijk, want  
dood heet daar 'verrezen'.

Ontwaak, ontspring, zoek kans in  
ons tot in de diepst ontriefde. Vervul  
je grootste wens aan ons, wordt  
onverdeelde liefde.

Wees hier opnieuw  
verbeeldingskracht, geef taal en toon  
aan dromen. Geef stem aan wat  
verborgen bleef, laat hier jouw rijk  
maar komen.

## **Zegenbede**

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,  
bij alles wat ons te doen staat, alles wat  
we beleven mogen, alles wat ons  
overkomt.

Mogen wij voor elkaar een zegen  
zijn, in het leven dat we samen  
delen, zo kwetsbaar als het is.

Mogen wij vandaag voor elkaar een  
zegen zijn, in ons geloof en bij onze  
daden.

Amen